

Στά Ίχνη τῶν Ἁγίων

Ἁγία Βαρβάρα (4 Δεκεμβρίου)

Εἶδατε ποτέ, παιδιά, νά ἀνατέλει ὁ ἥλιος; Εἶναι μιά πολύ ὄμορφη στιγμή μέσα στή φύση! Ὅπως ὑπέροχη εἶναι καί ἡ ὥρα τῆς δύσης· αὐτή τήν ὄμορφιά μποροῦμε νά τήν ἀπολαμβάνουμε καθημερινά, γιατί κάθε μέρα ὁ ἥλιος ἀνατέλλει καί δύει.

Σχεδόν καθημερινά ἀνατέλλουν ἐπίσης στή γῆ μας -ὄχι στό σπερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλά στό σπερέωμα τῆς κοινωνίας- καί διάφοροι ἄλλοι «**ἀστέρες**», πού λάμπουν μέσ στή δόξα τους: ἠθοποιοί, τραγουδιστές, ποδοσφαιριστές, πρωταθλητές... Ὅλοι μιλοῦν γι' αὐτούς, ζητοῦν τ' αὐτόγραφέ τους, μιμοῦνται τό ντύσιμο καί τό χένισμά τους, κρεμοῦν στούς τοίχους τῶν δωματίων τίς ἀφίσεις τους... Δέν τούς θαυμάζουν μόνο, τούς λατρεύουν σάν θεούς! Εἶναι ἔτοιμοι νά πέσουν νά τούς προσκυνήσουν, τό θεωροῦν μεγάλη τιμή καί μόνο νά τούς ἀγγίξουν! Περνᾷ ὅμως λίγος καιρός καί -τί παράξενο!- δέν τούς θυμᾶται πλέον κανείς. Γρήγορα δύουν αὐτά τά ἀστέρια καί δέν ἀνατέλλουν ξανά. Αὐτό συμβαίνει στή συντριπτική πλειοψηφία τους. Ἀφοῦ γίνει θόρυβος πολύς γύρω ἀπό τό ὄνομά τους καί βγάλουν τά κέρδη τους ὅσοι τούς προβάλλουν, μετά ἐμφανίζονται -πάλι

γιά λίγο- «νέοι άστέρες» γιά νά ύπάρχουν... καί «νέα κέρδη!» Έτσι συμβαίνει, παιδιά, σίς κοινωνίες τών ανθρώπων. Τό θλιβερό όμως είναι ότι αυτά τ' άστέρια, πού γιά λίγο ανατέλλουν καί γιά πάντα δύουν, έχουν καί στή δική σας τήν καρδιά ίσως μιά πρώτη θέση· τούς συναντούμε μέσ στό δωμάτιό σας, τούς αφήνετε νά επηρεάζουν τή ζωή σας...

Άν θέλατε νά δοκιμάσετε νά βάλετε στήν καρδιά σας κάποιους άλλους **«άδυτους άστέρες»**... Δέν χάνουν τό φώς τους όσο κι άν περνούν όχι μόνο τά χρόνια αλλά καί οί αιώνες! Ο **ούρανός τής Έκκλησίας** μας είναι γεμάτος μέ τέτοια άστέρια. Άφήστε τα νά ρίξουν καί στή δική σας ζωή άπό τό φώς τους· είναι τό φώς του Χριστού πού δέν δύει ποτέ!

Σπαταλάτε, παιδιά, τόσο χρόνο στό διαδίκτυο, μπροστά στήν όθόνη τής τηλεόρασης ή άκόμη καί στό κινητό σας... Δώστε λίγο άπό τόν χρόνο σας νά μάθετε πώς έζησαν οί άγιοι τής Έκκλησίας μας, τί λογής άνθρωποι ήταν, πόσο πολύ άγάπησαν τόν Χριστό! **Κάθε μέρα γιορτάζουν** όχι ένα, αλλά πολλοί άγιοι! Άν τούς κάνετε φίλους σας, άν μένατε λίγο στή συντροφία τους, ή κάθε σας μέρα θά είχε φώς Χριστού! Σας άρέσει νά κάνετε φίλους· άκόμη καί στό facebook, παρότι αυτό έγκυμονεί γιά σās πολλούς κινδύνους... Άνοιζτε, λοιπόν, καί μιά άλλιώτικη σελίδα καί κάντε άμέτρητους -άγνωστους μέχρι χθές- φίλους, πού θά μπορεíte όμως άφοβα νά τούς εμπιστευθείτε! **Κάντε φίλους σας τούς άγίους τ' ουρανού!**

Σήμερα έλάτε νά γνωρίσουμε μαζί μιά νεαρή μεγαλομάρτυρα. Τήν τιμά ή Έκκλησία μας σίς **4 Δεκεμβρίου**. «Τριαντάφυλλο άπό άγκαθωτό θάμνο» θά μπορούσαμε νά τή χαρακτηρίσουμε. Ξέρετε γιατί; Θά τό καταλάβετε παρακολουθώντας τήν ιστορία της.

Η Βαρβάρα ήταν ή **μοναχοκόρη ενός πλούσιου είδωλολάτρη άρχοντα, του Διοσκόρου**. Διακρινόταν γιά τήν **εύφυία** καί τήν **όμορφία** της. Γιά νά τήν ασφαλίσει ό πατέρας της στά χρόνια τής

νιότης της, ἔκτισε γι' αὐτήν ἕναν πολυτελεῖ **πύργο**. Ἐκεῖ τήν ἔβαλε νά κατοικεῖ κάτω ἀπό τήν αὐστηρή παρακολούθηση ἔμπιστων προσώπων, φροντίζοντας παράλληλα νά ὀλοκληρωθεῖ ἡ μόρφωσή της.

Μέσα στήν ἀπομόνωση τοῦ πύργου της ἡ Βαρβάρα εἶχε τήν εὐτυχία νά πραγματοποιήσει **τή μεγαλύτερη συνάντηση τῆς ζωῆς της: γνώρισε τόν Χριστό**. Ἀνήσυχο πνεῦμα καθώς ἦταν πάντα, δέν μπορούσε νά λατρεύει τά ψεύτικα εἴδωλα. Ἡ λογική της τή βεβαίωone πώς κάποιος ἄλλος Θεός ὑπάρχει, αὐτός πού δημιούργησε τόν ὑπέροχο κόσμο γύρω της, αὐτός πού κυβερνᾷ ἐπί αἰῶνες τά σύμπαντα. Αὐτόν, λοιπόν, ἐπιθυμοῦσε νά γνωρίσει. Καί ὁ Θεός ἀπάντησε στήν ἐπιθυμία της. Φαίνεται πώς κάποια ἀπό τίς δοῦλες τῆς συνοδίας της ἦταν χριστιανή καί τήν ὀδήγησε στήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Πίστεψε ἡ Βαρβάρα καί ἀγάπησε τόν Χριστό μέ ὄλη της τήν καρδιά. Τόν ἀγάπησε μάλιστα τόσο πού θέλησε σ' Αὐτόν νά ἀφιερῶσει ὄλη τή ζωή της.

Ὅταν, λοιπόν, ἔφτασε σέ ἡλικία γάμου καί πλῆθος μνηστήρων ζητοῦσαν τήν ὁμορφη καί ἔξυπνη καί πλούσια Βαρβάρα νά τήν κάνουν γυναίκα τους, ἀρνήθηκε ὄλες τίς προτάσεις πού τῆς ἔγιναν. Παραξενεύτηκε ὁ πατέρας της. Σκέφτηκε μήπως ἡ ἀπομόνωση δέν τῆς εἶχε κάνει καλό. Γι' αὐτό τῆς ἔδωσε ἐλευθερία κινήσεων. Δέν φανταζόταν ὅτι ἡ κόρη του σίς ἐξόδους της θά συχνάζει σέ συνάξεις χριστιανῶν! Σέ κείνο τό διάστημα, ὡστόσο, ἡ **Βαρβάρα κατηχήθηκε καί βαπτίστηκε**.

Ἦρθε ὁμως ἡ στιγμή πού ὁ πατέρας της τά ἔμαθε ὄλα. Εἶχε δώσει ἐντολή νά κτίσουν γιά τήν κόρη του ἕνα λουτρό. Ἐδωσε ὁ ἴδιος τό σχέδιο κι ἔπειτα ἀναχώρησε γιά μακρινό ταξίδι. Ὅταν ὁμως ἐπέστρεψε, εἶδε ἔκπληκτος ὅτι στό λουτρό εἶχαν κάνει τρία παράθυρα, ἐνῶ στό σχέδιο πού τούς εἶχε δώσει τά παράθυρα ἦταν δύο. Τοῦ ἐξήγησαν ὅτι αὐτή τήν ἐντολή ἔλαβαν ἀπό τή Βαρβάρα. Τήν καλεῖ ὁ Διόσκορος καί ζητᾷ ἐξηγήσεις. Κι αὐτή ἀρπάζει τήν εὐκαιρία νά τοῦ μιλήσει γιά τήν πίστη της. **Τά τρία παράθυρα ἦταν σύμβολο**

τῆς Ἁγίας Τριάδας, τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, πού εἶναι τρία πρόσωπα -Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιο Πνεῦμα- ἀλλά ἓνας Θεός, ὁ δημιουργός τοῦ κόσμου.

Δέν πρόλαβε νά πεῖ πολλά ἡ νεαρή χριστιανή. Θηρίο ἔγινε ὁ εἰδωλολάτρης πατέρας της. Ἀδύνατον νά συγκρατήσῃ τήν ὀργή του. Καί σάν εἶδε ὅτι ἡ κόρη του ἔμενε ἀμετάπειστη, ἀκλόνητη στήν πίστη της, ἔβγαλε τό ξίφος του κι ὄρμησε ἐναντίον της. Τοῦ ξέφυγε ἡ Βαρβάρα καί δραπετεύσε ἀπό τόν πύργο. Τρέχοντας ἔφτασε στό βουνό καί κρύφτηκε σ' ἓνα σπήλαιο (σύμφωνα μέ ἄλλη ἐκδοχή ἀνοίξε ἓνας βράχος καί κρύφτηκε ἐκεῖ μέσα). Τήν κυνήγησε ὁμως ὁ Διόσκορος καί τή βρῆκε. Τήν ἔπιασε ἀπό τά μαλλιά καί χτυπώντας την, τήν ἔσυρε ὡς τόν τοπικό ἄρχοντα. Τοῦ τήν παρέδωσε γιά νά τή βασανίσει.

Στήν ἀρχή ὁ ἄρχοντας **Μαρκιανός** τήν πῆρε μέ τό καλό. Προσπάθησε νά τῆς ἀλλάξῃ τήν πίστη δελεάζοντάς την μέ μεγάλες ὑποσχέσεις. Μάταια ὁμως. Στά μάτια τῆς Βαρβάρας ἡ δόξα καί οἱ ἀπολαύσεις αὐτῆς τῆς γῆς ἔμοιαζαν σάν ἓνα λουλούδι πού γρήγορα μαραίνεται. Ὅταν εἶδε ὁ εἰδωλολάτρης ἄρχοντας ὅτι δέν κατάφερε τίποτε, σκέφτηκε νά τήν ἀγγίξει σ' ἓνα εὐαίσθητο σημεῖο:

- Λυπήσου, ἐπιτέλους, τούς γονεῖς σου!

Μά ἡ νεαρή χριστιανή ἦταν ξεκαθαρισμένη.

- Δέν ἀγαπῶ τούς γονεῖς μου ἄν ἀρνηθῶ τόν Χριστό!

Κατάλαβε ὁ Μαρκιανός ὅτι ἄσκοπα ξοδεύει τά λόγια του καί πέρασε σίς ἀπειλές:

- Τί προτιμᾷς, νά θυσιάσεις στούς θεούς ἢ νά πεθάνεις μέ σκληρά βασανιστήρια;

- Οἱ δικοί σας θεοί στόμα ἔχουν ἀλλά δέν μιλοῦν, μάτια ἀλλά δέν βλέπουν, μύτες μά δέν ὀσφραίνονται, χέρια ἀλλά δέν ψηλαφοῦν, πόδια ἀλλά δέν περπατοῦν· οὔτε φωνή βγάζουν ἀπό τόν λάρυγγά τους. Πῶς, λοιπόν, νά θυσιάσω στούς ψεύτικους θεούς σας;

Ἦταν μεγάλη ἡ προσβολή κατὰ τῶν εἰδώλων. Διατάζει ἀμέσως ὁ ἄρχοντας νά μαστιγώσουν τή νεαρή χριστιανή. Κοκκίνισε ἀπό τό

αἷμα ὄλο της τό σῶμα. Κι ἐπιπλέον, παίρνουν ἐντολή οἱ δήμιοι νά τρίβουν τίς πληγές της μέ τρίχινα κουρέλια, γιά νά κάνουν ἀφόρητο τόν πόνο της. «Κατατρόμαξε κι ὁ διάβολος μέ τήν ὑπομονή της!», σημειώνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐνῶ οἱ ἄγγελοι παρακολουθώντας τό μαρτύριό της ετοίμαζαν ὀλοένα λαμπρότερο τό στεφάνι τῆς δόξας της!

Ἄφου τή βασάνισαν ὅσο πιά ἀπάνθρωπα μπορούσαν, τήν ἔριξαν **στή φυλακή**, ὥσπου νά σκεφτοῦν ὀδυνηρότερα μαρτύρια. Τά μεσάνυχτα μέσα σ' ἓνα ὑπέρλαμπρο φῶς τήν ἐπισκέφτηκε ὁ Χριστός. «Θάρρος, Βαρβάρα», τῆς λέει, «μή φοβᾶσαι τίς ἀπειλές τοῦ τυράννου, μήν τίς ὑπολογίζεις. Ἐγώ εἶμαι μαζί σου!». Κι ἀμέσως γιαιτρεύτηκαν ὅλες οἱ πληγές της! Πλημμυρισμένη ἀπό εὐγνωμοσύνη καί χαρά ἡ Βαρβάρα, προσεύχεται καί ἐπαναλαμβάνει τά λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου (βλ. Ρω 8,35-39): «Ποιός θά μέ χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ; Θλίψη ἢ στεναχώρια ἢ διωγμός...; Τίποτε στή γῆ καί στόν οὐρανό, στό τώρα καί στό ὕστερα, τίποτε καί κανείς δέν θά μπορέσει νά μέ χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ!».

Τό πρωί τῆς ἄλλης μέρας ὀδηγεῖται καί πάλι μπροστά στόν ἡγεμόνα. Μόλις ἐκεῖνος εἶδε ὅτι ἐξαφανίστηκαν τά τραύματά της καί δέν εἶχε μείνει οὔτε ἡ παραμικρή ἀμυχή, τῆς λέει:

- Βλέπεις πῶς οἱ θεοί σέ θέλουν δική τους καί σ' ἀγαποῦν, ἀφού θεράπευσαν τίς πληγές σου;

- Οἱ θεοί σου εἶναι τυφλοί, τοῦ ἀπαντᾷ ἡ ἁγία Βαρβάρα, ἀνάσθητοι κι ἀκίνητοι· ἀδύναμοι νά βοηθήσουν τόν ἑαυτό τους. Πῶς, λοιπόν, θά μπορούσαν νά θεραπεύσουν ἐμένα; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ θεράπευσε, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ζωντανός.

Προστάζει καί πάλι ὁ Μαρκιανός νά καταπληγώσουν τό κορμί της, νά βάλουν ἀναμμένους δαυλοὺς στίς πληγές της, νά τή χτυποῦν καί στό κεφάλι ἀλύπητα... Ἔστρεψε ἡ Βαρβάρα τά μάτια της στόν οὐρανό καί ψέλλισε: «Χριστέ μου, μή μ' ἐγκαταλείψεις ὡς τό τέλος!».

Δέν χόρτασε ὁ δήμιος τήν κακία του. Τήν ὑπέβαλε καί σ' ἄλλα

ἀπερίγραπτα βασανιστήρια. **Μεγαλομάρτυρας** ἔγινε ἡ Βαρβάρα. Καί τό πιό ὀδυνηρό, σ' ὅλα ἦταν παρών ὁ πατέρας της· ἀσυγκίνητος, ἄσπλαχνος, πιό ἀναίσθητος κι ἀπό τήν πέτρα! **Μά τό διαμάντι τοῦ Χριστοῦ δέν ράγισε!**

Στό τέλος ὁ Μαρκιανός διατάζει νά τήν ἀποκεφαλίσουν. Ποιός ἀναλαμβάνει νά ἐκτελέσει αὐτό τό ἔγκλημα; **Ὁ ἴδιος ὁ πατέρας της!** Κυριαρχημένος ἀπό τήν ὀργή του, τραβᾷ τό ξίφος του καί τή σέρνει ὡς τό βουνό. Ἐκεῖ τή θανάτωσε μέ τά ἴδια του τά χέρια! Δέν πρόλαβε ὅμως νά κατεβεῖ ἀπό τό βουνό. **Κεραυνός** ἔπεσε πάνω του καί τόν ἔκανε στάχτη, γιατί μέ τήν ἀπανθρωπιά του ξεπέρασε καί τ' ἄλογα θηρία.

Κάθε χρόνο, σίς **4 Δεκεμβρίου**, στεκόμαστε μέ δέος μπροστά στή μεγαλομάρτυρα Βαρβάρα. Ὁ πιστός λαός μας τήν ἀγαπᾷ καί τήν τιμᾷ ἰδιαίτερα. Πολλά κορίτσια ἔχουν τ' ὄνομά της, ἀσπαζόμαστε τήν εἰκόνα της, ναοί ὑψώνονται στή μνήμη της. Εἶναι ἡ πολιοῦχος τῆς Δράμας καί τοῦ Ρεθύμνου, καί ἡ προστάτις τοῦ πυροβολικοῦ καί τῶν ὀρυχείων. Ἄκτινοβολεῖ μέσ στους αἰῶνες τό μεγαλεῖο τῆς πίστεως καί τῆς ὑπομονῆς της! Ἄς ζητήσουμε, παιδιά, καί φέτος **τήν πρεσβεία της**, τή θερμή προσευχή της γιά νά ἔχουμε κι ἐμεῖς τή δική της δυνατή καί ξεκαθαρισμένη πίστη, ν' ἀγαποῦμε ὅπως ἐκείνη τόν Χριστό μ' ὅλη μας τήν καρδιά! Τίποτε μὴν ἀφήσουμε νά μᾶς χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη του!

(Προτεινόμενα τραγούδια: α) «*Νέφος μαρτύρων*», β) «*Ἱερή κληρονομιά*» ἀπό «*Πνευματικές Ὁδές Β΄*», σ. 96. 98, CD «*Ἔρχομαι ταχύ*», ἄρ. 7, «*Καταφυγή*», ἄρ. 11, βλ. CD μέ ὑλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. *Εικόνα της άγίας Βαρβάρας.*
2. *Άπολυτίκιο και μεγαλυνάριο σέ ἀρχεῖο κειμένου.*
3. *Βιβλικός ὕμνος σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.*
4. *Τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.*